

Jeg kan ikke gå ind i den konkrete sag, men kan oplyse, at de skattemæssige aspekter og sagerne fortsat er under behandling hos ligningsmyndighederne.

Spm. nr. S 570

Til trafikministeren (20/11 96) af:
Tommy Dinesen (SF):

»Mener ministeren ikke, at besparelserne i forhold til redningsmandskabet i Storebæltstunnelen kan betyde en forringelse af sikkerheden ved en eventuel brand i tunnelen?«

Begrundelse

Ved et møde i Korsør den 18. november 1996 med de 27 redningsfolk, der er uddannet til at klare ulykkesituationer i Storebæltstunnelen, blev det bl.a. oplyst, at der skulle spares på kommunikationsmateriel, f.eks. radioer, samt at den indsatsgruppe, der i tilfælde af brand skal gå ind i tunnelen og dens back-up gruppe, var blevet reduceret. Endvidere er det nu meningen, at antallet af redningsøvelser skal nedsættes fra én pr. måned til én pr. kvartal.

Svar (2/12 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår, at de omtalte besparelser skulle være oplyst på et møde den 18. november 1996 med de redningsfolk, der er uddannet til at klare ulykkesituationer i Storebæltstunnelen.

A/S Storebæltsforbindelsen har oplyst, at selskabet ikke har deltaget i – eller været bekendt med – det nævnte møde med redningsfolkene. Selskabet har efterfølgende fået oplyst, at der har været afholdt et sådant møde, men at den kommunale beredskabsledelse ikke har deltaget i mødet.

A/S Storebæltsforbindelsen har endvidere oplyst, at det ikke er selskabet, der har stillet krav om besparelser på kommunikationsudstyr, og at beredskabsmyndighederne har modtaget det materiel, de har ønsket fra selskabet. Endelig har A/S Storebæltsforbindelsen oplyst, at det ikke er selskabet, men redningsberedskabet, der

fastlægger hyppigheden for redningsøvelser i tunnelen.

Det er de lokale beredskabsmyndigheder, der i overensstemmelse med beredskabsloven har ansvaret for at sikre, at der fra tunnelens ibrugtagning er det beredskab, der måtte være nødvendigt ved et eventuelt uheld. Jeg har fuld tillid til, at de lokale beredskabsmyndigheder vil leve op til deres ansvar.

Spm. nr. S 538

Til skatteministeren (15/11 96) af:
Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren på baggrund af artiklen »Giftermål kostede dyrt« (i dagbladet Politiken den 1. november 1996, 1. sektion, side 13) oplyse, på hvilken måde de anvendte regler for afgørelse er i overensstemmelse med det af Danmark tiltrådte direktiv af 11. december 1996 om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændigt erhverv, samt redegøre for, hvad ministeren vil gøre for at sikre at den skattemæssige ligestilling af mænd og kvinder som angivet i direktivet efterleves af myndighederne både hvad angår det ovenstående forhold vedrørende ligestilling imellem enkeltpersoner og ægtefæller, der driver virksomhed, og ligestilling for så vidt angår afgørelser om hvilken af ægtefællerne indkomsten tillægges?«

Svar (27/11 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hvis to ægtefæller driver en virksomhed sammen i et interessentskab, skal den ene ægtefælle skattemæssigt anses for at drive virksomheden i overvejende grad, og derfor som udgangspunkt beskattes af hele virksomhedens overskud. Den anden ægtefælle kan dog skattemæssigt betragtes som medarbejdende ægtefælle og få overført en del af virksomhedens overskud, maksimalt 150.100 kr. (1996). Disse regler fremgår af kildeskattelovens § 25 A.

Der er tale om beregningsregler, der fastsætter den skattemæssige fordeling af overskuddet mellem ægtefællerne. Reglerne er et værn mod misbrug og skal bl.a. sikre, at ægtefæller ikke har mulighed for at opdele et overskud, som faktisk kun er optjent af den ene ægtefælle.